

DAR PROROCTWA

[Proroctwo to określone słowo dane przez Boga na określony czas dla określonej osoby (osób)]

Proroctw nie lekceważcie. Wszystkiego doświadczajcie, co dobre, tego się trzymajcie
(1Tes 5: 20-21)

Jednym z podstawowych celów prorokowania jest odbudowywanie absolutnych wartości Boga. Wartości te są Słowem Boga spisanim w Biblii. Za każdym razem kiedy Izrael tracił z oczu prawo możeszowe nadane przez Boga, wiodło mu się źle.

Aby lepiej zrozumieć tło tematu nowotestamentowych proroctw, trzeba zapoznać się z 1 Kor rozdz. 12, 13, 14/1-33.

Temat prorokowania dzieli się na trzy główne dziedziny: DAR – SŁUŻBA - URZĄD

Artykuł ten poświęcony jest prorokowaniu jako DAROWI. Od tego bowiem powinna zacząć się służba prorocza wszystkich chrześcijan.

1 Koryntian 14:1-5

Dążcie do miłości, starajcie się też usilnie o dary duchowe, a najbardziej o to, aby prorokować. Bo kto językami mówi, nie dla ludzi mówi, lecz dla Boga; nikt go bowiem nie rozumie, a on w mocy Ducha rzeczy tajemne wygłasza. A kto prorokuje, mówi do ludzi ku zbudowaniu i napomnieniu, i pocieszeniu. Kto językami mówi, siebie tylko buduje; a kto prorokuje, zbór buduje. A pragnąłbym, żebyście wy wszyscy mówili językami, lecz jeszcze bardziej, żebyście prorokowali; bo większy jest ten, kto prorokuje, niż ten, kto mówi językami, chyba żeby je wykładał, aby zbór był zbudowany.

Dar prorokowania ma wносить zachęcenie, jego celem nie jest ukierunkowanie, napomnienie, ale raczej prowadzenie innych do stóp Jezusa. Popatrz na werset 3.

A kto prorokuje, mówi do ludzi ku zbudowaniu i napomnieniu, i pocieszeniu.

Zauważ, że ten dar służy wyłącznie do budowania innych! W 1 Koryntian 14 Paweł NIE wzywa każdego wierzącego, aby był prorokiem, ale mówi, że każdy może prorokować, jeśli jest do tego namaszczony.

Rolą proroków jest również ogłaszanie słowa Pana. Mają je wypowiadać! Celem tego daru jest mówienie o tym, co jest w sercu Ojca w czasach OBECNYCH. To nie tylko czytanie na głos lub nauczanie Słowa Bożego. To Słowo Boże wypowiedane do określonej grupy ludzi w określonym czasie. Jest to słowo na daną porę. Ono będzie budować, zachęcać, pocieszać, wspierać słuchających. Słowo to powinno odbudowywać godność i szacunek dla samego siebie w Bogu.

Istnieje różnica między prorokiem a osobą, która regularnie prorokuje.

Ten dar działa, gdy dana osoba regularnie słyszy świeże słowo od Ducha Świętego i wypowiada je do kogoś innego. Niekoniecznie to oznacza, że taka osoba jest prorokiem.

(Słowo prorocze jest określonym słowem na określony czas dla określonej osoby.)

Prorokowanie w Nowym Testamencie polega na wypowiedaniu głośno określonego Słowa Bożego z inspiracji Ducha Świętego. Nie musi mieć to miejsca w Kościele. Jest to dar, który

motywuje innych, aby widzieli Jezusa jeszcze wyraźniej. Aby prorokować w ten sposób, nie trzeba stanąć na nabożeństwie i ogłaszać tego na głos. Ma ono służyć natomiast jako pomoc podczas świadczenia lub zachęcenie dla tych, którzy już są zbawieni. W Nowym Testamencie dotyczy przyniesienia pocieszenia, ukojenia i zbudowania innym ludziom.

Oto kilka zasad, które moga dotyczyć osób, regularnie usługujących darem proroctwa:

1. Oko ciała.

Osoba taka postrzega rzeczywistość przez dar duchowego wzroku. Widzi rzeczy, których większość ludzi całkowicie nie dostrzega. Często otrzymuje objawienie poprzez słowa, wizje czy sny. Istnieje niebezpieczeństwo, że osoba taka może zbyt szybko wyciągać pochopne wnioski w oparciu o niewystarczającą liczbę faktów.

2. Jednoznaczne postrzeganie spraw - jako dobre lub złe.

Osoba, która regularnie prorokuje ma wyjątkowo wyostrzone oko na wykrywanie Bożej prawdy. Często widzi rzeczy jako czarne albo białe.

3. Wezwani do wstawiennictwa.

Osoby takie są przede wszystkim ludźmi modlitwy. Często proroctwa są dane przez Boga wyłącznie po to, aby zainspirować modlitwę.

Jak wzrastać w usługiwaniu darem proroctwa

- Jako że prorokowanie jest darem Ducha Świętego, trzeba być pewnym, że jest się napełnionym Duchem Świętym (jest to osobne przeżycie, jednak niekonieczne do zbawienia)
- Osobista pokuta ze wszystkich teraźniejszych i przeszłych grzechów to podstawowe przygotowanie do posługiwania darem proroctwa.
- Bądź otwarty na Boże powołanie dla swojego życia oraz bądź mu całkowicie posłuszny.
- Rozwijaj swoje umiejętności słuchania Boga. Słuchaj modląc się, uwielbiając i czytając Biblię.
- Postaraj się wziąć udział w szkoleniu opartym o Biblię.
- Zapisz wszystko, co Bóg ci objawia, nawet jeśli w danym momencie wydaje ci się to bezsensowne. Być może zauważysz wyłaniający się wzór.
- Szukaj potwierdzenia proroctw, które otrzymujesz. Przygotuj się na to, że inne osoby z ciała Chrystusowego będą sprawdzać twoje proroctwa. Nie przekazuj proroctw innym osobom bez świadków. Proctwa należy rozsądzać!
- Szanuj Kościół - ciało Chrystusa. Pracuj starannie nad rozwijaniem normalnej relacji z innymi, których potrzebujesz, aby zachować równowagę w usługiwaniu tym darem.

Czas

Nie musisz wypowiadać proroctwa natychmiast. Niektórzy ludzie sądzą, że jeśli serce ci mocno bije i wiesz, że dostałeś słowo, musisz je od razu wypowiedzieć (a jeśli nie to je „przegapiłeś”). Wcale tak nie jest! Pamiętaj, Słowo mówi, że „*Duchy proroków są poddane prorokom*”. *Albowiem Bóg nie jest Bogiem nieporządku, ale pokoju. Jak we wszystkich zborach świętych*” (1Kor 14:32-33)

Pozwólcie, że wyjaśnię kilka kwestii:

Po pierwsze, Bóg może postanowić, że przemówi właśnie do Ciebie, a nie do kogoś innego.

Po drugie, może upłynąć pewien czas między chwilą objawienia Tobie słowa proroczego, a momentem, kiedy należy je wypowiedzieć.

Na przykład: w Starym Testamencie prorocy często otrzymywali słowo dla przywódców lub króla. Prorok czasami musiał iść przez 4 lub 5 dni, aby przekazać prorocstwo. W tym czasie mógł myśleć o prorocstwie i rozważać wszystkie elementy w nim zawarte. Musiał postarać się o przyjęcie i posłuchanie u przywódcy, do którego miał prorocstwo, nic nie działo się ot tak. Wiele razy wzywano wtedy również skrybę, by spisywał prorocstwo. W tym wszystkim nie było wielkiej spontaniczności. Było to dokładnie zaplanowane wydarzenie.

To, że otrzymasz słowo prorocze niekoniecznie zaraz oznacza, że musisz je przekazać tego samego dnia (lub w ogóle). Pamiętaj - prorocstwo jest określonym słowem dla określonej osoby w określonym czasie.

Aby zrozumieć, jaki powinien być właściwy sposób prorokowania, trzeba zrozumieć, jak Duch Święty je podaje. A czyni to w 3 fazach.

SŁOWO WIEDZY – SŁOWO PRORCZE – SŁOWO MĄDROŚCI

To bardzo ważne: Nie wypowiadaj od razu wszystkiego, co otrzymujesz od Ducha Świętego. Często prorocstwo zawiera słowo wiedzy, które ma zbadać serce! Wiele razy to pierwsze słowo (lub poczucie wiedzy) jest przeznaczone tylko dla Ciebie. Umożliwi Ci ono zorientowanie się w okolicznościach sytuacji człowieka, do którego słowo ma być skierowane.

Dz. Ap. 10:9

A nazajutrz, gdy oni byli w drodze i zbliżali się do miasta, wyszedł Piotr około godziny szóstej na dach, aby się modlić. Potem poczuł głód i chciał jeść; gdy zaś oni przyrządzali posiłek, przyszło nań zachwycenie i ujrzał otwarte niebo i zstępujący jakiś przedmiot, jakby wielkie lniane płótno, opuszczane za cztery rogi ku ziemi; były w nim wszelkiego rodzaju czworonogi i płazy ziemi, i ptactwo niebieskie. i odezwał się do niego głos: Wstań, Piotrze, zabijaj i jedz! Piotr zaś rzekł: Przenigdy, Panie, bo jeszcze nigdy nie jadłem nic skalanego i nieczystego. Piotr zaś rzekł: Przenigdy, Panie, bo jeszcze nigdy nie jadłem nic skalanego i nieczystego. A głos znowu po raz wtóry do niego: Co Bóg oczyścił, ty nie miej za skalane. A stało się to po trzykroć, po czym przedmiot został wzięty do nieba. Podczas gdy Piotra dręczyła jeszcze niepewność, co mogło oznaczać widzenie, które miał, mężowie wysłani przez Korneliusza, dopytawszy się o dom Szymona, stanęli u bramy i odezwawszy się, dowiadywali się, czy Szymon, zwany Piotrem, przebywa tam w gościnie. A gdy Piotr zastanawiał się jeszcze nad widzeniem, rzekł mu Duch: Oto szukają cię trzej mężowie; wstań przeto, zejdź i udaj się z nimi bez wahania, bo Ja ich posłałem. Wtedy Piotr zszedł do mężów i rzekł: Jestem tym, którego szukacie; co za przyczyna sprowadziła was tutaj? A oni rzekli: Setnik Korneliusz, mąż sprawiedliwy i bogobojny, cieszący się uznaniem całego narodu żydowskiego, otrzymał od anioła świętego polecenie, aby cię wezwać do swojego domu i posłuchać tego, co masz do powiedzenia.

Piotr nie umiał właściwie rozeznąć Ciała Chrystusa. Miał ogromny problem z zaakceptowaniem pogan i kultury pogańskiej. Chciał nałożyć na pogan wymagania prawa

żydowskiego. Dlatego Duch Święty trzy razy pozwolił Piotrowi samodzielnie zdiagnozować swoje postrzeganie Kościoła. Dopiero później przyszło objawienie i mądrość, tak że Piotr wiedział co zrobić z tym, co widział. Jeszcze później, dzięki słowom Piotra do Korneliusza narodził się Kościół napełniony Duchem Świętym.

Powiedzmy, że przychodzi na ciebie namaszczenie i czujesz, że ktoś (lub grupa osób) ma problem z chciwością i jest ospały na sprawy Boże!

Twoim zadaniem nie jest prorokować o tym problemie!

Jesteś wezwany do tego, aby zapytać... "Ojcze, co chcesz powiedzieć w świetle tego, co mi pokazałeś?"

Diagnoza może służyć tylko do tego, abyś mógł modlić się o daną sytuację i nic więcej. Prorokowanie nie polega na tym, aby publicznie ośmieszyć jakąś osobę lub grupę ludzi. Pan jest łaskawy i łagodny i chce dać wolność i uzdrowienie, a nie wskazać na potępienie.

Podczas prorokowania ludzie popełniają błędy dlatego, że mocno bije im serce i starają się wypowiadać pospiesznie słowa, podczas gdy Bóg nadal przemawia.

Wracając do przykładu o chciwości i ospałości, które zostały ci „objawione”. Po rozmowie o tym z Duchem Świętym, On może dać ci do powiedzenia coś takiego:

"Wierzę, że widziałem stos gruzu wokół Ciebie/was, który powstrzymuje was od oglądania chwały Pana i poznania Jego woli dla waszego życia. On wie, że zmagacie się z rzeczami świata, ale wierzę, że powiedzielibyście mi dzisiaj, że jeśli nastawicie swoje serce na szukanie Jezusa, będziecie regularnie się uniażać i modlić, On przyjdzie do was w nowy i niesamowity sposób. Będzie to tak niezwykle, że będziecie zachwyceni rzeczami, które On wam daje."

W tym przypadku Duch Święty dał ci słowo wiedzy o danej sytuacji, abyś mógł się modlić długo po tym, jak zostało ci ono przekazane. Bóg objawił ci, co masz powiedzieć, dał mądrość, abyś wiedział, co zrobić z tym, co ci objawił. W efekcie:

- Nikt nie został publicznie znieważony
- Nikt nie został zraniony
- Użyłeś daru w miłości.
- Zachowałeś objawienie dla siebie i nie dałeś całemu zborowi powodu do plotek.

Używanie daru w ten sposób zgadza się z nauczaniem Ap. Pawła... „*Kto prorokuje mówi ku zbudowaniu, napomnieniu i pocieszeniu*”.